

Svar (23/8 94):

Socialministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Efter dagpengelovens § 26, stk. 1, har en arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, ret til at få de dagpenge, som den sikrede ellers selv ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold. Arbejdsgiverens ret til refusion er således betinget af, at lønmodtageren opfylder betingelserne om udbetaling af dagpenge fra kommunen.

I forbindelse med anmeldelse af sygefravær til kommunen samt anmodning om dagpenge-refusion fra en arbejdsgiver skal kommunen mindst hver 3. måned tage den sygemeldtes forhold op til vurdering. Endvidere skal kommunen, når et sygefravær har varet i 2 måneder, snarest muligt indhente en lægeerklæring. De oplysninger, som er indhentet, skal vurderes i kommunen i samarbejde med lægekonsulenten.

Ved denne vurdering skal der tages stilling til, om der er behov for yderligere behandling, optræning eller revalidering, eller om den pågældende ud fra de lægelige oplysninger er i stand til at påtage sig andet arbejde. Hvis dette er tilfældet, skal udbetalingen af dagpenge ophøre og dermed også ydelsen af refusion til arbejdsgiveren, fordi den pågældende ikke længere kan anses for at være fuldt uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Det Danske Handelskammers forslag om, at arbejdsgiveren har ret til refusion, så længe arbejdsgiveren har pligt til at udbetale løn, vil således på afgørende måde bryde med det grundlæggende princip i dagpengeloven om, at arbejdsgiverens ret til refusion er et afledet krav af lønmodtagerens egen dagpengeret.

Spm. nr. S 1828

Til *arbejdsministeren* (19/8 94) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Med hvilken lovhjemmel har Arbejdstilsynet i Århus undersøgt arbejdsmiljøet i DSB?«

Begrundelse

Det er fremgået af pressen medio august 1994, at Arbejdstilsynet i Århus ikke er tilfreds med de forbedringer, der er sket på arbejdsmiljøområdet i DSB, og derfor har givet en række påbud. Samtidig betyder en aftale fra 1985

mellem DSB og Arbejdstilsynet, at Arbejdstilsynet ikke har beføjelser i DSB.

Svar (26/8 94):

Arbejdsministeren (Jytte Hilden, fg.):

Direktoratet for Arbejdstilsynet har over for mig oplyst, at jernbanedrift er omfattet af arbejdsmiljøloven, jf. arbejdsmiljølovens § 2.

I henhold til arbejdsmiljølovens § 74, stk. 1, kan arbejdsministeren bestemme, at Arbejdstilsynets opgaver i nærmere angivet omfang henlægges til anden offentlig myndighed eller privat institution, samt i hvilket omfang Arbejdstilsynet skal føre kontrol med et sådant tilsyn.

Aftalen om, at DSB selv skal føre tilsyn med arbejdsmiljøet inden for en del af sit område, er i sin oprindelige form fra 1956. De områder, som DSB selv fører tilsyn med, er afgrænset til særlige områder, hvor DSB enten er bundet af internationale overenskomster, eller hvortil der kræves speciel jernbaneteknisk sagkundskab.

Aftalen fra 1985 mellem Arbejdstilsynet og DSB er en revision af den oprindelige aftale. Aftalen fastlægger de nærmere områder, som DSB selv fører tilsyn med.

Det fremgår af aftalen, at Arbejdstilsynet skal føre kontrol med DSB's tilsyn. Som led i denne kontrolvirksomhed kan Arbejdstilsynet undersøge klager fra de ansatte og undersøge arbejdsskader, som skal anmeldes til Arbejdstilsynet efter de almindeligt gældende regler herom.

Arbejdstilsynet kan i denne forbindelse afgive påbud eller forbud efter arbejdsmiljølovens § 77.

Klager over afgørelser, der er truffet som led i DSB's tilsyn, kan indbringes for den lokale tilsynskreds. Endvidere gælder bestemmelserne i arbejdsmiljølovens § 81 om klageadgang til anden myndighed.

Som det fremgår af ovenstående, har Arbejdstilsynet således en række beføjelser med hensyn til kontrol af arbejdsmiljøet i DSB, og det er med hjemmel heri, at Arbejdstilsynet, kreds Århus Amt, har givet en række påbud til DSB.

Afslutningsvis skal det da også bemærkes, at DSB ikke har anfægtet Arbejdstilsynets kompetence til at give påbud i anledning af de af kreds Århus Amt konstaterede arbejdsmiljøproblemer.